

Jag såg dig gå

© Text: Roger Karlén 2006

Det var en regnig dag, i mitten av november
jag stod ensam kvar och såg dig gå
Du sa, du måste gå, att finna nya vägar
hur än jag ville, det gick inte att förstå

Du hade bett mig se den tid vi haft med glädje
men också se att den var över nu
Allt vi delat och allt det vi gjort tillsammans
det ska för alltid heta rummet jag och du

För man kan aldrig bära skuld för det man känner
om än det smärtar mer än nånsin förr
Och man kan aldrig veta vart som valen leder
och vad som döljs bakom en oöppnad dörr

Du hade bett mig se den tid vi haft med glädje
men också se att den var över nu
Allt vi delat och allt det vi gjort tillsammans
det ska för alltid heta rummet jag och du

Det är en regnig dag, i mitten av november
jag är på platsen, där jag såg dig gå
Du lärde mig att det finns så många nya vägar
vad du då sa, är nåt som jag nu kan förstå

Jag ser tillbaka på den tid vi haft med glädje
och du ska veta, jag förstår dig nu
Allt vi delat och allt det vi gjort tillsammans
Det ska för alltid heta rummet jag och du